

Grupp 9

Ej erkänd av FCI

Standard fastställd av Raad van Beheer 2009-11-28

Översättning fastställd av SKKs exteriördomarkommitté 2024-04-03

MARKIESJE

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för **MARKIESJE**

**Ursprungsland/
hemland**

Nederländerna

Användningsområde

Sällskapshund

FCI-klassifikation

Grupp 9

Bakgrund/ändamål

Markiesje är den yngsta grenen på det holländska hundträdet, men den är absolut inte en "ny" ras. Det är den gamla holländska "spioen" som ofta porträtterades på 16-och 1700-talet. Rasen har bibehållit sitt typiska utseende genom åren, trots att det inte finns några uppgifter om någon målmedveten avel. P.C.M Toepoel beskriver markiesje i sin bok "Onze Hond" 1967. Detta ledde till ett återupplivat intresse för denna typ av hundar. Emellertid noterade han att detta inte var en renrasig hund, denna typ av hundar förekom över hela landet och kunde nu bli återintroducerad. Toepoels "nu" hänvisar till första halvan av 1900-talet. Mia van Woerden var den enda som tog fasta på hans idé (hon hade även engagerat sig i återintroduktionen av hollandse smoushond och började söka efter exemplar av en "elegant spioen-typ" av hund. I mitten av 1970-talet publicerade hon ett antal artiklar i tidskrifter, inklusive en artikel i Hondenwereld (Hundvärlden) med titeln "Den bortglömda holländska rasen – den svarta pärlan". Hon samlade intresserade för att återuppbygga denna holländska ras. Uppfödare som bidrog till återuppbyggnadsprogrammet och andra intresserade grupper bildade den första rasklubben 1979. Tiken Pom, ägd av fru M van Ederen, blev rasens stamtik. År 1999, blev rasen erkänd av den holländska kennelklubben. Rasklubben satte upp ett ambitiöst avelsprogram, under ledning av M. van Ederen och M. Westenbrink-Konig. Detta har resulterat i en homogen population av högkvalitativa och kvalitetsmässigt goda individer i tillräckligt antal att avla vidare på.

Helhetsintryck

Markiesje är en fint byggd svart dvärgspaniel, elegant och alert, utan tecken på dvärgväxt. Kroppen är aningen längre än den är hög och ska vara finledd. Den blanka pälsen och de vackra behängen bidrar till dess graciösa uppenbarelse. Alla överdrifter är oönskade.

**Viktiga
måttförhållanden**

Kroppen mätt från skulderbladsspetsen till svanskotan och är aningen längre än mankhöjden (förhåller sig 10 till 9). Bröstkorgen ska vara välutvecklad och nå till armbågen. Bröstdjupet ska vara lika stort som avståndet från bröstkorgen till marken. Nospartiets längd ska motsvara skallens längd, mätt från stopet till nackknölen.

Uppförande/karaktär	Markiesje är lugn, intelligent och har ett milt uttryck. Den ska aldrig vara nervös, blyg eller flamsig och inte heller visa något som helst tecken på aggressivitet.
Huvud	Huvudet är ganska långt och helt i proportion till kroppen. Det ska ha torra, rena linjer.
Skallparti	
Skalle	Skallen ska vara nästintill flat och något mindre bred än lång. Nackknölen ska vara framträdande.
Stop	Stopet ska vara markerat, men inte tvärt.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln ska vara välutvecklad och i harmoni med nospartiet och ska alltid vara svart och blank.
Nosparti	Nospartiet ska smalna något mot nosen, men ska inte vara snipigt. Dess överlinje är rak och parallell med skallens överlinje.
Läppar	Läpparna ska vara tätt åtsittande och svarta.
Käkar/tänder	Saxbett.
Kinder	Kinderna ska vara väl utfyllda.
Ögon	Ögonen ska vara mandelformade och ganska stora men inte utstående. De ska vara mörkt bruna eller svarta och klara med ett milt uttryck. Ögonkanterna ska också vara svarta och strama.
Öron	Öronen ska vara högt ansatta, hänga längs med huvudet och bärs inte ovanför huvudet. De är medelstora, aningen triangelformade och har rundade örontippar. De ska ha rikligt behäng. När hunden är uppmärksam riktas örontippen mot kinden.
Hals	Halsen ska vara stark och torr och i balans med kroppen.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen ska vara rak och flytande från skuldran till svansen.
Rygg	Ryggen ska vara stark, rak och relativt kort.
Ländparti	Ländpartiet ska vara starkt, av god längd och bredd och ha välutvecklad muskulatur.
Kors	Korset ska vara aningen sluttande med god bredd.

Bröstkorg	Bröstkorgen ska vara välutvecklad med välformade, inte för rundade, revben och tillräckligt djup för att nå armbågen.
Underlinje och buk	Tillräckligt djup och lätt uppdragen upp mot länden.
Svans	Längden på själva svansen, inte behänget, ska nå till hasen; behänget förlänger svanslängden. Den ska vara ansatt så att den utgör en flytande linje med ryggen. Svansen bärs glatt men inte för högt över rygglinjen. I vila bärs den i en lätt kurva.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Sett framifrån ska frambenen vara raka; från sidan visar de en aning vinklad stark mellanhand. Frambenen ska vara finlemmade och tillräckligt långa och starka.
Skulderblad	Skulderblad och överarm ska vara lika långa och måttligt vinklade. Skuldran ska vara tillräckligt sluttande och ligga platt.
Armbåge	Armbågen ska ligga tätt mot kroppen.
Handlov	Handloven ska vara stark och utan tecken på svaghet.
Mellanhand	Mellanhanden ska vara stark och luta aningen framåt.
Framtassar	Framtassarna ska vara relativt långa hartassar, ovala och kompakta, med tjocka trampdynor. Klorna ska med fördel vara svarta.
Bakställ	
Helhet	Sett bakifrån ska benen vara raka, från sidan bör de visa bra muskulatur och vinklar, liksom i fronten. Lårbenet och underbenet ska vara lika långa.
Knäled	Knälederna ska vara välvinklade.
Has/Hasled	Hasleden ska vara välansatt och låg.
Baktassar	Baktassarna ska vara relativt långa hartassar, ovala och kompakta, med tjocka trampdynor. Klorna ska med fördel vara svarta.
Rörelser	Lätta, kraftfulla rörelser med bra längd och påskjut. Benen ska röra sig parallellt och rakt. När farten ökar kan rörelsen bli enkelspårig.
Hud	Huden får inte vara lös.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen är mjuk, silkeslen och medellång och saknar underull. En lätt vågighet är tillåten. Öron, svans och bakben ska vara välpälsade. Behänget på bakbenen ska nå till hasen. Behåringen på tassarna är kort.

Färg

Färgen ska vara blankt enfärgat svart eller svart med vita tecken. Det vita kan vara en bläs, men inte ända till kinderna, eller ett vitt bröst, hals, mage, tassar eller svanstipp. Det vita får inte vara mer än 40 % av färgen. Prickar i det vita är tillåtet.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhundar: idealhöjd 37 cm
Tikar: idealhöjd 35 cm
2 cm över och 3 cm under idealhöjden är tillåtet.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och ska bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- För små eller för högt ansatta öron eller öppna (rosett) öron.
- Krullad svans eller svans som bärs över ryggen.
- Avvikelse från tillåten storlek
- För kort svans (upp till 5 cm skillnad vid mätning till hasen).
- Vita fläckar på ryggen.
- Tångbett.

Allvarliga fel

- Blygt eller nervöst temperament.
- För kort kropp eller alla slags tecken på dvärgväxt.
- Överbett eller underbett.
- Upprättstående öron.

Diskvalificerande fel

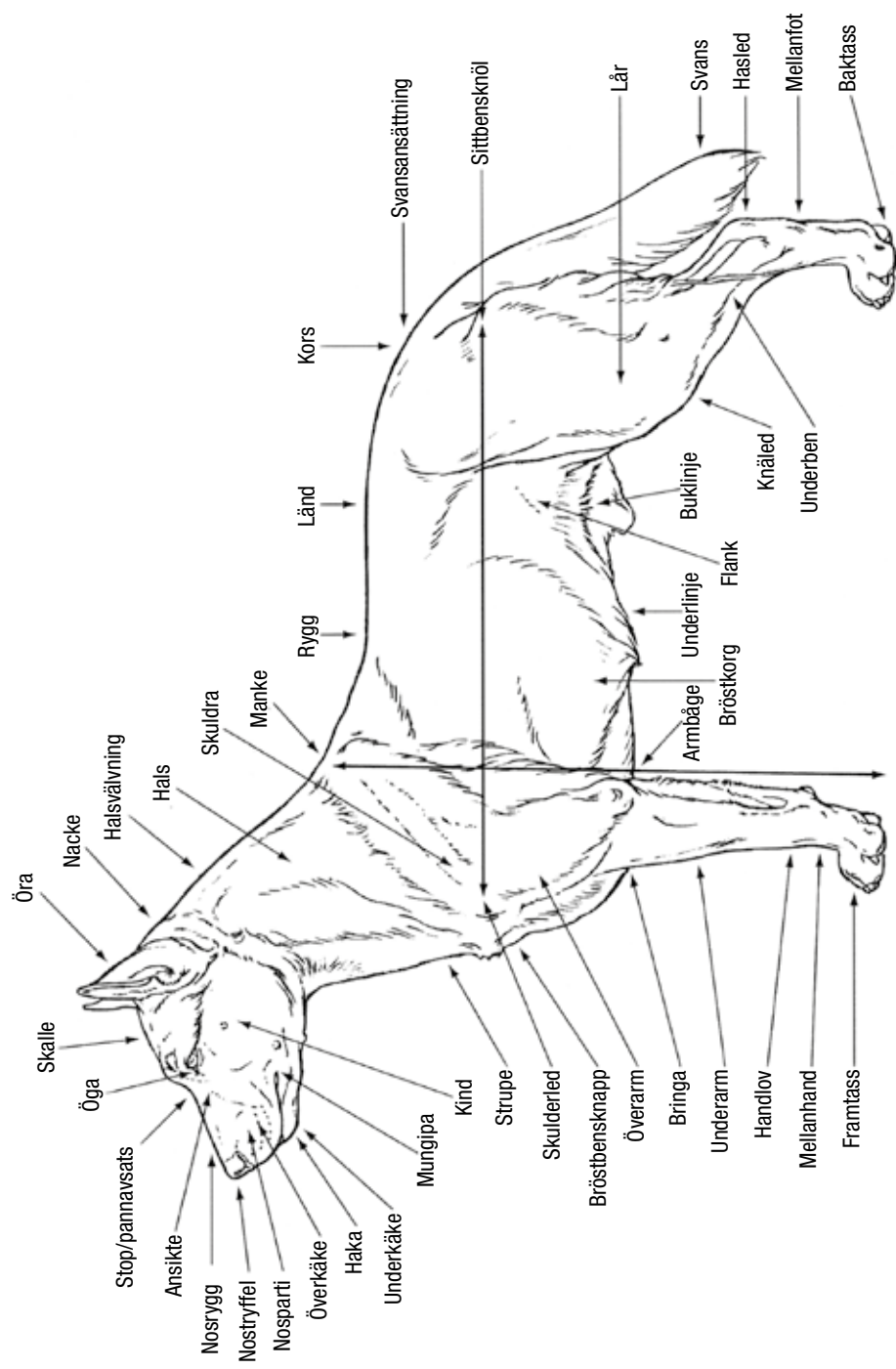
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Annan färg än svart eller svart med vita tecken.
- Kroksvans.
- För kort svans (mer än de tillåtna 5 cm).
- Svanslöshet.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion ska användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964